

Happing

– TEIR EIGA LÍVIÐ Í MÆR

Í 1975 fór ein 19 ára gamli Halldór Hjálmarsson úr Íslandi fyrri fyrstu ferð til sjós. Sjóverkið var øgiligt og happingin umborð drepanði. Hevði tað ikki verið fyrri føroyingunum Søren og Bjørn hevði Halldór ikki verið á lívi í dag. Eftir fleiri áratíggju av leitan eftir hesum føroyingunum, fekk Halldór fyrri nøkrum døgum síðani umsíðir uppklárað, hvørjir hesir føroyingarnir, vóru. Báðir eru teir úr Nólsoy. Fyrr í vikuni vitjaði hann á grøvini hjá einum av teimum báðum monnunum, sum eiga lívið í honum.

BARBARA HOLM

Halldór Hjálmarsson varð borin í heim tann 30. januar í 1955 í Skágafirði. Hann er ein av tíggju systkjum og er uppvaksin á einum bóndagarði. Á bóndagarðinum hjálptist øll at, og Halldór var frá ungum aldri vanur at arbeiða. Tá hann gjørdist 19 ára leitaði hugur hansara tó frá bóndagarðinum og út á havið. Hann ynskti at gerast sjómaður, og fekk tann hepnar móguleikan, at fara við Geirfuglinum. Geirfuglurin var ein av 10 skipum í íslenska reidarinum, og tað var tað besta skipið í felagnum. Hann var fegin um kjansin, men fyrsti túrurin var alt annað enn lættur.

– Eg minnst tað sum hart. Har vóru tveir brøður umborð, sum stýrði øllum. Tann eini var maskinmeistarin,

Maskinmeistarin stóð á odda fyrri álvarsamari happing, og tá hann fann útav, at Halldór var ringur í sjóverki, so gjørdist hann næsta offrið

MYND: SIGMAR MØRKØRE

greiður Halldór frá.

Tað sæst, at hesin garvaði sjómaðurin er merktur av fyrsta túrinum hann hevði afturi í 1975. Minnini standa sterk, og hóast talan bert var um nakrir mánaðir umborð, so hava teir sett síni spor. Spor av happing, ótta og vinalagið fyrri lívið.

– Tað fyrsta eg lærði um maskinmeistararn var, tá vit ótu ein

av fyrstu døgnum umborð. Har var ein ungur drongur um mín aldur við borðið, men maskinmeistarin vildi ikki lata hann fáa at eta. Hann át einki tann dagin, minnst Halldór.

Maskinmeistarin stóð á odda fyrri álvarsamari happing, og tá hann fann útav, at Halldór var ringur í sjóverki, so gjørdist hann næsta ofri.

– Eg var eitt lætt mál, tí eg var so illa fyrri, minnst Halldór.

Maskinmeistarin og brøður hansara róptu eftir Halldóri. Søgdu hann var av einari býttari familju og at hann einki nyttaði. "Far í land við tær tín ónytta" søgdu teir ferð eftir ferð. Tað ávirkaði Halldór.

Arbeiðið umborð var krevjandi, og teir svóvu so at siga einki meðan teir vóru úti. Telefon var eingin, so Halldór hevði ongan at tosa við um strævnun stöðuna. Hann royndi bara at arbeiða og arbeiða og halda seg

Framhald á næstu síðu